Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

4210
SỐ THỨ 4310 — SIX PAGES — NGÀY THỨ SÁU 7 OCTOBRE 1932 – MỒNG 8 THÁNG CHÍN, NĂM NHÂM-THÂN — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 25

Bạn nghèo hèn không nên quên, vợ hàn vi không nên bỏ.

TỐNG-HOÀNG

LUC-TINH TAN-VAN

GIÁ BÁO

Một năm......... 12$00
Sáu tháng....... 6.50
Ba tháng........ 3.50
Mỗi số.......... 0.05

XIN LƯU Ý

Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý.
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v. Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói: Số 203-Saigon

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN CỦA

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 57.— SAIGON

DÉPÔT LÉGAL INDOCHINE N° A 774

A LOUER

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

BÊN PHÁP GỞI VỀ

Âm-nhạc Annam

Bàn đờn của «Quỉ vô thường»(1)

Chẳng bao xa, cách bờ sông Tibre quanh co, trên một gò nồng, thanh-khí mát-mẻ, thái-dương ửng sáng trong một màu xanh-bích; chính nơi đấy, mà ta trông thấy cảnh thành Assise.

Địa thế cao-ráo, hai bên ngọn sông Chiascio bông hoa đua nở, dậm thêm vẽ đẹp đẽ vô cùng, làm sao mà chẳng giục lòng cảm súc của khách du-nhàn cho được.

Thẳy người đều rõ rằng: xưa kia lối thế-kỷ thứ XIII, vì ngao ngán sự đời mà một vị thánh-nhơn lên tại Porticella, gần Naples, lập am tu luyện.

Lần lần, chỗ ấy trở nên thánh-địa, bao nhiêu dân-tình chán mùi thế sự đồng lên đó mà tu hành, mở mang am ra thêm cho rộng rãi. Sau khi thánh-nhơn kia mất rồi, thì các vị thầy tu lo lẫn chôn cất long trọng và tôn kính như là một bực sư-trưởng của họ vậy.

Trong am có những tranh họa rất khéo và hình tượng các bực thánh-hiền, thật là quí báu vô cùng.

Hiện nay, am ấy không có giờ nào là vắng khách du phương lai vãng.

Trong năm 1712, có một chàng lạ mặt, chắc cũng vì chán bả vinh-hao phú-quí, tìm đường lên, bộ mệt đã hết sức, tới am thì trời đã tối.

Người gõ cửa am.

Có một ông lão mặc bộ nâu sòng, lưng thắt một sợ thừng chừa mối tòn-ten, chưn mang dép cỏ, ra mở cửa.

— Chẳng hay người có việc chi mà đến am giờ nầy?

— Tôi vừa đến đây, cũng chẳng có việc chi.... mệt đà đuối sức, xin sư-cụ cho tá túc đêm hôm.

— Đây có sẵn chỗ cứu kẻ lỡ đường, vậy thì người cứ vào, chớ ngại.

— Đội ơn sư-cụ.

Đoạn người bước vào vừa xong lại nói tiếp rằng:

— Nhờ sư-cụ cứu tôi khỏi thác.

— Uả! Người nói cái gì mà lạ vậy kia? người có phải là một đứa phạm tội kia, nay hối hận, lại đến am mà chịu lỗi cùng thánh François chăng?

— Dạ thưa phải, tôi đây là đứa có tội, nhưng vì tội quá nặng, nghĩ khó nỗi ăn năn, cho nên tôi cũng không hối hận mà làm gì.

— Người nói sao lạ quá! Có tội nặng thì hay nặng sao lại dại đến nước mà không biết ăn năn; tôi coi bộ người hãy còn trẻ tuổi, chẳng hay người được bao nhiêu xuân rồi?

— Dạ thưa sư-cụ, tôi được hai mươi tuổi.

— Hừ! Tăng tuổi ấy mà người còn cứng đầu cứng cổ đến thế à!

— Không nói dấu chi sư-cụ. tôi có cái tánh nóng nảy, hay sân si, ngỗ nghịch.

— Vậy thì từ nay trở đi, người nên chừa các tánh ấy vậy.

— Dạ thưa sư-cụ, muốn chừa mấy tánh ấy không phải dễ; xin sư-cụ để tôi thuật chuyện của tôi cho sư-cụ nghe: Tôi có học «Trường cổ thành Capo d'Istrio». Tôi ham học về âm-nhạc và phép múa gươm (escrime). Trong hai tài học ấy, chỉ có phép múa gươm là tôi giỏi nhứt mà thôi. Sư cụ nghĩ thử coi, một chút đó đã chỉ rằng tánh tôi khó mà ăn chay nằm đất được vậy. Ông thân tôi có cho tôi sang thành Padoue học luật, vì tại sự học luật ấy nó khiến cho tôi sanh lòng ỷ thị, lại thêm tâm tánh kiêu cách và hay sanh sự đấu võ với người, vậy mà tôi cũng còn chưa vừa lòng, lại định đi sang Paris tập luyện cho được tinh-thông nghệ giỏi mới là hả dạ, mà chẳng may, vì một sự tình cờ nó làm cho tôi thất-vọng.

— Cũng lạ ngộ! Câu chuyện của người thuật cho tôi nghe đây chẳng khác nào tình cảnh của một người bà con họ tôi ở thành Pirano, tỉnh Istrie, người tên là Joseph... Joseph...???

— Dạ thưa sư-cụ nói phải đấy.

— Nói vậy thì người là thằng điên Joseph...???

— Joseph Tartini! là tôi đây.

— Thế mà không biết chớ, tự nảy giờ cứ kể lể dông dài.

— Nói vậy mà sư-cụ vẫn sẵn lòng hay là không khứng giúp tôi!

— Người bảo tôi giúp người mà giúp làm sao đây? Có nên mách cùng ông thân của người hay chăng?

— Trời ôi! Vậy thì còn chi nữa mà mong! Vì nếu ông thân tôi hay tôi lên ở đây thì có sự khó sẽ đến cho tôi. Xin sư-cụ làm ơn kín miệng và ráng nghe tôi phân cạn đôi lời:

Lúc ở Padoue tôi có lấy một nàng con gái làm vợ, nhưng chú của nàng không thuận, mà ông thân của tôi cũng chẳng hay. Vì tôi là một đứa học-sanh hèn; nếu tôi mà sang như ai, thì đám hôn-nhơn của chúng tôi sẽ long trọng là dường nào. Vã lại chú của nàng mà tôi nói với sư-cụ lúc nảy đó là đức Giám-mục Georges Cornaro.

— Hủy! Vậy thì nguy lắm!

(1) La Sonate du Diable.

(Mai tiếp)

Rút trong «Les Légendes de l'Art» Les Musiciens Bibliothèque anecdotique et littéraire.
L. Q. T. *dịch thuật*

Hội-đồng quản hạt

Thường lệ 4 giờ khai hội, hôm kia khai hội tới 4 giờ 25, ông Labaste và ông De Lachevrotière gởi thơ xin kiếu, không đi dự hội.

Khi khai hội ông hội-trưởng đề lời tặng ông Bùi-quang-Chiêu đắc cử làm thượng hội-đồng thuộc-địa.

Ông Bùi đứng dậy đáp vài lời, cảm tạ.

Kế đó ông Lê-quang-Trinh đứng dậy tặng ông Bùi nhưng trong đó có nhiều đều tiêu ớt nên ông hội-trưởng không muốn sanh sự phải cang thiệp, biểu ông Lê nín.

Việc ấy vừa rồi ông Bình đứng dậy xin ông hội-trưởng gởi lời phân ưu cùng gia-quyến ông Huợt cựu quản hạt hội-đồng mới vì nợ thuế mà tự tử

Ông hội-trưởng nói: cám ơn ông Bình vì việc ông Lê-quang-Trinh mà chút nữa quên đều đó.

Ông Nguyễn-phan-Long nhơn dịp đó mà nhắc việc ông Huợt thiếu 700 $ thuế, ngài đem 200 $ đóng cho kho-bạc, kho-bạc không lấy lại làm nhục ông chi đó. Ông Huợt bèn đi cậy ông chủ quận đem đóng kho giùm, ông chủ quận không chịu lãnh. Vì nhục nhả ông Huợt mới về vô trong nhà xe mà tự tử. Vậy ngài nhắc lời quan Thống-đốc có châu-tri cho các tỉnh cho phép thâu lần hồi những thuế khóa nên xin phải dặn các quan kho-bạc phải nhận lãnh số tiền thuế đóng lần hồi.

Quan Thống-đốc hứa sẽ làm án-kết vì vụ ông Huợt và sẽ ra lịnh cho các quan kho bạc về việc ông Long xin.

Ông Bảy nói thường thường các quan kho-bạc ở tỉnh dường như không biết đến các đều thông tư của quan Thống-đốc, họ chỉ có tuân theo lịnh của quan Chánh kho-bạc mà thôi.

Tới vấn-đề lặt vặt bàn xong. Nói qua vụ Mme Beo kêu nài việc đất công điều ở Phong-thạnh (Baclieu): Ông Bảy, ông Nhuận và ông Duy xin cho Mme Bec 20 mẫu, còn ông Guérini biểu cho 10 mẫu mà thôi. Ông Chiêu xen vô xin giùm nữa. Nên rốt cuộc Hội-đồng chịu cho Mme Bec 20 mẫu đất xin tại làng Phong-thạnh.

Bàn qua tới việc cho dân Cao-mên mướn đất-cát vì nhà-nước làm vậy được cho người Cao-mên không quyền cầm cố hay bán rẻ bán mắc.

Ông Bảy xin nhà-nước phải đãi người Cao-mên như người Annam nghĩa là cho họ khẩn đứt được họ làm chủ vĩnh viễn.

Ông Lân nói Cao-mên cũng có người vầy kẻ khác, cũng có người hủ-bại, cũng có kẻ văn-minh chớ.

Quan Thống-Đốc nói làm vậy đó chẳng phải là muốn cho người Cao-mên không quyền làm chủ, nhưng điều lệ ấy là chỉ để thi-hành có một miệt và các chỗ đất chia từ lô (lot). Nhà-nước vì thấy dân Cao-mên bơ-thờ lắm, làm ra được bao nhiêu rồi thì bị chủ điền bốc lột hết nên nhà-nước muốn ngăn ngừa sự trái lý ấy nên làm vậy đó thôi.

Ông Bùi-quang-Chiêu xin hễ quá hạng mướn 18 năm thì đất mướn về họ làm chủ.

Tới việc đất của ông Achard mà nhà-nước xin đem ra bán thuận mả, 10$ một mẫu, Hội-đồng xin bán 5$ mỗi mẫu.

Đoạn bàn tới sổ chi tiêu, ông Bùi-quang-Chiêu đứng dậy đọc một bài đít-cua đại khái nói sự thuế khóa của dân đóng với sự tiêu xài của nhà-nước, nhứt là trong lúc nầy nhân-dân đồ-khổ đều than vì kinh-tế khủng-hoảng bạc tiền làm không ra mà còn thuế khóa không bớt.

Tới ông Lân nói tới các tiệm cầm đồ cho vay tới 24% một năm. Phần nhiều tiệm cầm đồ của nhà Băn lập ra đã ăn lời cắt cổ lại còn mượn đường đó mua vàng trong xứ đặng chở ra xứ ngoài.

Ông Nhuận xin nhà-nước cho nhà nông đóng thuế bằng lúa. Quan Thống-Đốc không chịu.

Chí-khí của bạn thiếu-niên ta ngày nay

Mới đây một nhà báo Trung-huê có bàn đến chí-khí của phần nhiều bạn thiếu-niên học-sanh Trung huê bây giờ thật đáng phàn-nàn và thương tiếc lắm. Ta thử nhân đó mà xét lại bạn thiếu niên học-sanh của ta bây giờ, thì thấy rằng cũng nhiều cái đồng bịnh với học-sanh Trung-quốc. Vậy xin lược thuật mấy điều của nhà báo ấy ra đây, mượn bài thuốc của người đề chữa bịnh cho mình, mượn tiếng chuông của người đề đánh thức mình, tưởng cũng không phải là câu chuyện thừa vậy.

Một vị bác-sĩ trứ-danh nước Mỹ có nói: «Chí-khí bạn thiếu niên học-sanh ngày nay, ví như đám mây ở giữa trời, không bấu víu vào đâu cả.» Lời ví ấy thật là đúng. Những người con nhà giàu có, lại được cha mẹ nuông chiều, khí lực đương khoẻ, tiền bạc lại nhiều, lại phần nhiều đi học xa, không có người nhà quản-thúc, tha hồ phóng-đãng hư hoang, nào là tửu quán, ca lầu, yên trường đổ cuộc, miệt-mài trong cuộc truy-hoan, lại còn nhà chớp bóng, rạp hát tuồng, đã hại tiền bạc, phí thì giờ, lại truy-lạc mất cả chí-khí, hạng người ấy thì không đủ nói làm gì. Nói ngay những người biết chăm-chỉ việc học-hành, nhưng chí khí cũng không nhứt định, cũng như đám mây nổi ở giữa trời, không có căn-đề gì, mà cũng chẳng bấu-víu vào đâu cả. Hạng người chí-khí không nhứt định như thế, đối với nhân-quần xã-hội, không có điều gì bổ ích đã đành, mà sự học-hành của bổn thân, cũng không có kết-quả tốt.

Người đi học cũng ví như người doanh thương, tất phải có vốn nhiều thì mới dễ xoay-xỏa mà kiếm được nhiều lợi; lại ví như người làm ruộng, tất phải cày sâu cuốc bẩm, tát nước và bón phân cho đủ thì mùa màng mới tốt, đến mùa gặt hái, mới mong được thóc lúa nhiều. Nếu vốn có ít mà mong được nhiều lời, cày-cấy không chăm mà mong được thóc, thì có thế nào được không. Người ta đương buổi tuổi trẻ, chỉ nên chuyên tâm chí ý, lo việc học-hành, mong được đạt đức thành tài, thành ra con người hữu dụng để sau ra ứng dụng với đời, cũng như người đi buôn phải lo kiếm vốn, người làm ruộng phải cày - cấy bón xới, còn đến sự nghiệp sau nầy thế nào, thì chưa nên nghĩ đến vội. Cái công việc của mọi người khi học-hành rồi ra làm, thật là cái vấn-đề rất khốn-nạn. Cái vấn-đề ấy, không những là ở Trung quốc, trải già nửa thế-kỷ nay bao nhiêu phen ngoại hoạn nội, ưu, lại thêm thiên-tai thường xảy ra luôn, nào là nước lụt, nào là chết đói, nào là chết lạnh, cách mưu sanh ngày càng khó khăn, dân tình thật là khổ sở, vấn-đề ấy không giải quyết được đã đành, chính ở các nước giàu mạnh ở thế giới đời nay, cái vấn-đề thất nghiệp hiện đương náo động, (không những là hạng bình dân thất nghiệp nhiều lắm đã đành mà hạng trí thức thất nghiệp cũng đã khá nhiều), các nhà cầm quyền chính trị đương đêm ngày trù tính mà vẫn chưa giải quyết xong. Ở nước nào cũng thế, những người đậu đạt mà có thế lực hay có tiền của thì may ra còn kiếm được công việc làm, chớ những người nghèo khổ, thì thật phải bó tay ngồi chịu, đều ấy có thể lấy ý tưởng mà lượng đoán được.

Cách mưu sanh vẫn là một việc khó, đến bây giờ sanh tồn cạnh tranh càng kịch liệt, cách mưu sanh lại càng thêm khó khăn, người khôn của khó, mật ít ruồi nhiều, cầu được no lòng ấm cật cũng không dễ dàng thay, phương chi muốn được hưởng thọ phong lưu, thật là một việc rất khó. Thử xem trong một xã-hội, được thừa thãi sung sướng trong ngàn người chưa chắc đã được một người, còn thì phần nhiều là ăn bữa hôm lo bữa mai, hay là mắc vòng công nợ, tình cảnh thật là khốn nạn đáng thương. Ông Lão tử nói: Không thấy điều đáng ham muốn, thì không sanh lòng ham muốn, nếu đã thấy điều đáng ham muốn, thì trong lòng tất rối loạn không yên», cái lòng thèm thuồng và cái lòng buồn rầu của phần nhiều bạn thiếu-niên ta bây giờ, toàn vì hoàn-cảnh mà sanh ra cả.

Vậy mong rằng bạn thiếu niên ta bây giờ, đương cái thời đại đi học, thì chỉ chăm việc học-vấn, chớ vội nghĩ đến việc ấm no, đến cái thời đại làm việc, thì chỉ lo hết bổn phận của mình, đừng có nghĩ đến sự sung sướng, dục vọng không cao xa quá, thì tâm trí mới thanh tỉnh, không những là đảm đương được công kia việc nọ, có ích cho xã-hội nhân-quần, mà không đến nỗi vì lòng dục vọng không được thỏa thuê, rồi sanh ra buồn rầu chán nản, hại đến mối hạnh phước riêng của mình. Ta không nên bó buộc ở trong hoàn-cảnh, ta nên phá cái hoàn-cảnh ấy đi, tự mình mở lấy sanh lộ ở chỗ khó khăn khốn nạn. Vã lại, đời nào cũng thế, nước nào cũng thế, công việc tầm thường bao giờ cũng người nhiều hơn việc, cao quí, bao giờ cũng việc nhiều hơn người, vậy chỉ lo mình học không giỏi, lo gì không có việc làm.

Tục-ngữ có câu: «Đứng trên bờ ao mà thèm cá, chẳng bằng về nhà mà đan lưới.» Bạn thiếu-niên ta bây giờ chỉ biết thèm cá, chớ không biết đan lưới, thế là mình lại làm hại mình, thật đáng tiếc và đáng phàn nàn lắm vậy.

(*Trích Trung-Bắc Tân-Văn*).

KỈNH PHẬT TRỌNG TĂNG

LỜI KẾT

Bà chủ-nhà dứt chuyện, thì tôi không kịp dùng bữa với ông chủ đi khỏi đã về tới nảy giờ, vội vã kiếu từ lên xe trở bánh; chẳng quên đề lời cảm tạ hai ông bà có lòng hậu tiếp.

Lúc lên xe, nhà đã đỏ đèn, trời đà khuất bóng; gẻm-điểm cảnh quạnh, ngó hai bên rừng núi vắng-teo, ngoài tiếng gió thổi hắc-hiu, dế ngâm lảnh-lót, thì chẳng còn nghe chi khác hơn là sấm biển ầm-ầm, lấp cả tiếng xe kình kịch. Đất trời mù-mịt, phong-cảnh u-thảm, ngồi buồn nghĩ chuyện cười thầm, cười tục vì sai lầm nhiều quá.

Nhắc lại, cách hai năm trước, anh Mộng huê Lầu có nói với tôi:

«Nhập thế mạc vì Mộng-huê-Lầu,
«Xuất gia ninh giữ Huê-thượng Thuật.»

Nay nghe chuyện bà chủ-nhà tôi đến viếng, ngồi thuật cùng tôi, trót ngày dài, chuyện tôi đã tỏ bày, trong trong qui độc-giả, không còn ai chưa biết, xét lại mới hay anh Mộng-huê-Lầu biết con nhà Phật trước tôi; biết mà nói, nói chẳng sai lầm, thì chẳng phải là người không xem thời thế. Anh Mộng huê-Lầu muốn nói tu đặng như Huê-thượng Thuật vậy nên tu. Tu thật là tu! Bổn-đạo yêu đương, thấy người giải-trai, sợ cho ngài tiu-ụy mà lụy nơi thành suối! Tu vậy sung sướng tấm thân. Tưởng cho Phật Bồ-Tác ngồi trên, thấy sự sung sướng ấy cũng thèm, muốn tu thêm một kiếp nữa. Tu chi như lũ ác-tăng, ở chùa thì làm qui-chùa, ra đàng thì làm ma-thương, bán Phật. Nếu muốn đem câu của anh Mộng-huê-Lầu nói mà sánh với trang-ngôn nầy:

«Nhược Bất-đảo-ông (1) phương nhập thế,
«Như Vô-hoan-tử (2) khả trì thân».

thì thấy — ấy là tôi thấy — xưa cũng còn lầm tưởng người dựa cửa Không đều là người chán nản hồng-trần, không màng danh-lợi; đều là người dưỡng tánh chơn như hột Bồ-Đề. Nếu xưa thấy rõ như chuyện đã thuật trong bài nầy, là tu, tuy là tu, cạo đầu trọc lóc, cũng biết o đờn-bà góa mà lấy tiền, cũng biết kiếm-con đề sau tranh cữ hội-đồng mà rối tóng nối tồ. Trừ ra những người say-mê không chịu Phật có dâu, tức là không chịu hội-đồng Miều là con thầy-chùa, thì tôi không biết ngài Miều là con ai. Trách nào thiên-hạ dị-nghị rằng con không cha!

Dưới g ấy, dầu là tôi, tôi cũng phải chịu cho Miều là con thầy-chùa. Lại như Miều là con thầy-chùa như lời Miều khai, Miều nhận, thì thiện-nam tín-nữ trong xứ nầy, còn nghĩ cho mấy anh Sãi ở chùa, một căng cửa khép bốn mùa lạnh tanh, nữa thôi? Hay là chịu cho Sãi ở chùa, mùa-đông đổ mồ-hôi? Nếu chịu cho sãi ở chùa mùa đông đổ mồ-hôi, như truyện «Phật đổ mồ hôi» trong cuốn giải buồn của ông Đốc-Mai, thì thiện-nam tín-nữ từ đây không những phải xa lánh qui chùa mà thôi; mà còn phải, mỗi khi thấy lũ bán Phật đến quyên tiền làm kinh, cất chùa, đúc chuông, lên cốt Phật, thì nên đáp:

«Lên nhà vợ-chồng hội-đồng Miều là cháu đích-tôn nhà Phật mà xin».

SAO-SẦM.

(1) Bất-đảo-ông là con Lật-Đật té xuống ngồi dậy như chơi; ai xô không ngã.
(2) Vô hoan-tử là hột Bồ Đề Sãi-vãi dùng làm chuỗi lần mà niệm Phật.

Mới xuất bản:

L'Emploi des modes et des temps des verbes en français

par NGUYỄN-NGỌC-ẨN

(1er vol. — Tous les temps de l'indicatif et du conditionnel)

Sách được 180 trương lớn, viết rất kỹ-lưỡng, đã bỏ vào hết 10 năm công-phu đề giúp các bạn có chí trong sự học văn Pháp cho được đúng-đắn.

Sách viết toàn bằng chữ tây, từ lớp nhứt sắp lên dùng đặng. ĐỦ HƠN CÁC SÁCH KHÁC.

Có trử bán tại nhà in UNION *và nhà in* NGUYỄN-KHẮC 100 Rue La Grandière Saigon

Giá mỗi cuốn 1$50
(*ở xa khỏi tốn tiền gởi*)

TIN MỪNG

Bổn-báo mới tiếp được tin lành rằng bà hiền nội-trợ của M. ĐẶNG-NGỌC-CHẤN, Tri-phủ tại dinh quan Thống-đốc Nam-kỳ, mới trở sanh được một trai nữa.

Bổn-báo xin đề đôi lời khánh hạ và cầu chúc cho Bà Phủ với trẻ hài-nhi được trăm đều may mắn.

CHUYỆN SƠN-LA

Tục cưới xin của người Thổ trắng [1]

Con trai, con gái Thổ trên Sơn-la — khắp trên mạn ngược chỗ nào cũng vậy — được tự-do chuyện trò giao thiệp với nhau, chớ không e-lệ, thẹn-thò như trai gái Kinh ta. Đó là một tục rất hay, vì sau nầy lấy nhau thì đã biết tánh tình nhau rồi, ít khi chê nhau mà sanh ra ly-dị.

Tối đến, con gái nhà nào cũng vậy, thường ra sân hay ra tràn gở bông, kéo sợi hoặc dệt vải. Con trai chưa vợ kéo đến, đem theo ống sáo. Khi đến thì con-gái chào hỏi xong, bất cứ quen lạ — trải chiếu hoặc lấy ghế ra mời ngồi, rồi lấy điếu, rót nước, têm trầu. Xong lại ngồi làm như thường, con-trai thì nói chuyện, nhai trầu, hút thuốc vặt. Thỉnh thoảng lại đưa ống tiêu ra thổi, tiếng sáo lên bổng xuống trầm, làm cho mê lòng người trong cảnh.

Còn cha mẹ và người nhà người con-gái thì cứ ở trong nhà, mặc cho đôi trẻ chuyện trò.

Anh con-trai nào định lấy cô gái nào thì tối nào cũng phải đến nói chuyện khuya mới về, như thế đến 15 đêm, có khi đến một vài tháng, bao giờ xem ý người con-gái bằng lòng thì về cậy mai-mối lại đến nói chuyện với cha-mẹ cô ta, nếu được lời ưng thuận thì sẽ đem trầu cau đến chạm mặt.

Lần đầu đưa trầu cau đến, nhà gái không chịu nhận ngay, bắt đưa lại, đem về như thế đến ba bốn bận mới chịu nhận, có ý tỏ ra con-gái nhà mình tiết sạch, giá trong. Trầu cau nhận rồi, nhà gái bèn đem chia cho anh em họ hàng và hẹn ngày cho nhà trai đến làm lễ mừng họ.

Lễ mừng họ

Đến ngày lễ mừng họ thì nhà trai mời anh em, họ hàng xa gần đến ăn, rồi cùng người mối cho khiêng heo, gạo, rượu, chè, trầu cau đến nhà gái, nhiều ít tùy theo nhà gái thách thức, họ to thì thách nhiều, họ nhỏ thì thách ít. Bấy giờ hai họ cùng ăn rồi hẹn ngày làm lễ ở rể.

Lễ ở rể

Hôm làm lễ ở rể thì lễ vật cũng như lễ mừng họ, cũng ăn uống linh-đình. Hôm ấy chú rể ăn mặc lịch-sự và đem theo cả chăn gối, quần áo, dao, nón sang nhà gái nữa, rồi ở luôn đấy làm ăn. Phải theo tục lệ nhà vợ, coi cha mẹ, anh em, họ hàng nhà vợ như nhà mình. Phải làm các công việc: đốn củi, đánh cá, cày ruộng, cuốc đất, nói tóm lại, là phải làm tất cả các việc, không khác một đứa ở không công.

Lệ ở rể không nhứt định, có khi 3 năm, 6 năm, hay 12 năm, cũng có khi đợi cha mẹ người vợ chết, bấy giờ mới được cưới vợ về. Nếu nhà vợ mà đông người thì không phải ở rể, nhưng mỗi năm chú rể phải nạp cho nhà vợ 300 lúa, một yến thịt heo, một yến muối để thay vào công ở rể, nạp như thế lâu hay mau là tùy hạn ở rể đã định.

Trong khi ở rể, chú rể phải chiều cha mẹ vợ, và người vợ chưa cưới kia đủ điều, nếu nghịch ý họ là họ đuổi về liền, rồi chiếu theo công đã ở rể lâu hay mau mà trả bằng lúa và lụa.

Thậm chí có anh thấy vợ nói chuyện với trai mà phải ngậm bồ-hòn làm ngọt, không dám bẻ răng!

Lại khốn một nổi, trong lúc ở rể phải biệt phòng; dầ đã được chung chăn, chung gối rồi thì những lúc tức khí cũng làm cho bầm máu rồi có phải về cũng cam!

Đáng thương nhứt là có anh ở rể gần mãn hạn không may bị đui què, làm chướng mắt giai-nhân cũng bị thải liền!!

Lễ cưới

Trong thời-kỳ ở rể, người con-trai nào hết lòng chiều chuộng vợ và nhà vợ, hay là có phúc không bị đui què mẻ xứt, khi mãn hạn thì cha mẹ vợ hẹn ngày cho làm lễ cưới. Bấy giờ anh rể mới về nhà mình sắp sửa sinh lễ, và báo tin cho họ hàng biết mà giúp. Người thì giúp heo, bò, kẻ thì giúp gạo rượu, trầu cau.

Đến ngày cưới thì họ hàng, thân bằng, cố hữu họ nhà trai và chú rể đi đón dâu, sinh-lễ phải khiêng theo cho đủ: heo, bò, gạo, rượu, trầu cau, cùng là đồ thách cưới: vòng bạc 4, 5 đôi, hoa tai bạc vài chục đôi, bạc mặt năm bảy chục, một trăm. Cũng có nhà lại thách cả mắm cá 50 hay 100 ống, cá khô vài trăm con. Xem thế, cưới được một « lục sao » Thổ cũng hao công, tốn của lắm; nếu độc lực, không có họ hàng, bạn bè giúp thì chú rể kia cũng đành đến theo chủ-nghĩa độc-thân!

Khi nhà trai tới sân nhà gái thì nổ pháo làm hiệu, nhà gái bèn đóng chặt cửa lại, gọi mấy cũng không mở. Bấy giờ, mấy bà già nhà trai trải chiếu ra sân, rồi lấy dây lưng xanh, đỏ, mỗi người cầm một đầu làm như cái vòng. Người mối và chú rể quì ở giữa, mỗi người bỏ vào đấy hai cắt hay 4 cắt, rồi người mối mới được nói vài lời xin đón dâu.

Đại khái họ nói: nay ơn tổ-tiên, sanh được con trai, đến lúc trưởng thành, tìm cửa, tìm nhà; nghe đây có gái, nhan sắc tuyệt vời, phải nên vừa ý, cha mẹ bằng lòng, họ hàng thuận lấy, cho người đến hỏi, các ông, các bà, mà có lòng thương, chịu lời thuận gả, trầu cau đã nhận, hôm nay ngày lành, gọi là có lễ, kính dâng tổ-tiên, xin đón dâu về, vợ chồng sum hiệp, sinh nam đắc nam, sinh nữ đắc nữ, của đồng làm ra, của nhà làm nên ».

Người mối vừa quì vừa đọc rất là trơn tru, chẳng khác đứa học-trò đọc bài học thuộc lòng.

Dứt tiếng đọc thì trên nhà gái mở cửa, rồi các con gái chạy ồ cả xuống sân cướp đồ đạc của nhà trai đem đến, mà chạy lên sàn, chú rể và họ nhà trai cũng đuổi theo. Thế là bị những củ chuối và nước bẩn của con gái trên gác nó ném và tát tứ tung vào mặt mũi, quần áo, trông anh nào anh nấy ướt như chuột lội!

Khi nhà trai đã lên được hết rồi thì phải bỏ tiền ra chuộc lại những đồ gì mà con-gái vừa cướp được. Bấy giờ một mặt thì chú rể và mấy người họ hàng đặt lễ lên bàn thờ để lễ tổ-tiên; một mặt thì người nhà trai đem heo, bò giết thịt, thổi sôi và làm cỗ để mời hai họ ăn.

Lúc ăn, chú rể phải đi từng chiếu rót rượu mời, phải rót mời người trên trước, nếu trái lệ là bị phạt, phải nốc hàng bát rượu. Có khi rót phải: họ cũng vạch ra trái để phạt rượu chú rể cho vui, thành ra chú rể bao giờ cũng bị say mèm. Đến thế mà họ cũng không nghe, cứ bắt nốc mãi, kỳ cho những trai đi theo rể ra uống đỡ mới nghe.

Lúc rể đương rót rượu mời họ thì nhà gái lại cho con-gái lấy lọ nồi ra xát vào má rể gọi là «đánh dấu rể». Ăn uống xong, chọn giờ tốt mới cho rước dâu về.

Khi dâu về, cha mẹ cho khiêng đồ đạc theo, quần áo, chăn chiếu 5, 7 chiếc, gối đệm vài chục đôi. Có dâu thì đầu đội nón, tay cầm con dao con có cắm miếng gừng, vừa đi vừa khóc.

Về đến nhà chồng, cô dâu lễ tổ-tiên xong, thì ra chào họ hàng nhà chồng, ai nấy cũng cho tiền bạc, vải vóc gọi là mừng dâu. Xong rồi, cô dâu lại lấy chăn gối của họ hàng, chị em mừng ra biếu các người trong họ nhà trai, nhiều ít tùy bậc thân sơ, thế là ai cũng phải cho tiền lần nữa.

Ăn uống no say, chơi đùa chán rồi khách đi ăn cưới ai về nhà nấy.

Được 3 ngày, chú rể lại phải sắm heo rượu đưa lại nhà gái gọi là trở gót.

TIẾN-LƯƠNG.

Avis d'Adjudication

Lieu, date et heure de L'Adjudication. — Travaux Publics, à Saigon le Jeudi vingt Octobre 1932 à dix h.

Objet. — Fourniture de 2.984m3 de cailloutis de granit nécessaires à l'empierrement de la Route Coloniale N° 1 entre Bienhoa et Trangbom.

Pour tous renseignements, s'adresser: Arrondissement de l'Est à Saigon.

Khăn đen Suối-đờn
HẠ GIÁ

Tôi còn đương làm những kiểu khăn đặ riêng tùy theo ý mỗi ông; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi sẽ làm y theo gởi lại cách lãnh hóa giao ngân, sở phí tôi chịu. Qui ông ở gần đây xin mời đến nhà trước xem máy đờn sau để bề lựa khăn cho vừa ý.

Hoặc muốn chụp hình có thợ sẵn ở nhà tôi.

Bùng hạng nhứt....... 2$70
Nhiễu gò hoặc cầm nhung 2 20
Thứ thường ngoài chợ.. 1,10

Nguyễn-văn-Búp
Kế nghiệp Suối đờn
gar Lái-thiêu (gare) Bình-nhâm

Ai là người háo tâm?

Làng Sơn-đông (Vinhlong) thuở giờ được tiếng là 1 cái làng rộng lớn, nhơn số đông. Nhờ vậy nên quan trên mới cho phép cất 1 cái trường học để mà dạy-dỗ trẻ em trong làng. Trường học lập ra lâu rồi, nhờ có mấy thầy siêng-năng hết lòng dạy-dỗ trẻ em, nên kỳ thi năm nào cũng được kết-quả tốt đẹp.

Nhưng cách 1 năm nay, trường học Sơn-đông, vì thọ lâu quá, nên nóc trường thì dột, bàn thì gãy cẳng, trống thì lủng. Còn cái cảnh-tượng nào buồn hơn là cảnh nhà dột chăng? Trời mưa! Nếu có 1 ông nào mà đi ngang qua trường tạm ghé đục mưa thì sẽ thấy: Trời mưa dột, bàn ghế đều ướt. Học-trò dồn đống lại đặng tránh mưa. Làm sao mà học? Làm sao mà ngồi? Sổ sách của thầy giáo để trên bàn viết đều bị ướt cả. Làm sao mà dạy? Mà cũng may, thầy cái trường học hư tệ đến thế, mấy ông Hương-chức trong làng không đành để vậy mà ngó nên hiệp cùng thầy giáo chạy tờ xin tiền mà tu-bổ trường học; mà đơn gởi xin tiền như gởi xá hạt về Trời, vì quan trên không cho xuất. Mà gặp năm kinh-tế nguy ngập, tiền đâu có? Rồi sao đây? Bỏ cái trường học u-trệ vậy hoài cho đến sập sao? Không lẽ. Vì tại làng Sơn-đông, có nhiều ông có tánh lo đời, ham làm việc nghĩa, như qui ông: cựu Hội-đồng, thầy Ban-biện cựu, và qui ông Điền-chủ. Mấy ông nầy thuở giờ chẳng hề bỏ qua 1 việc nghĩa nào cả. Có lẽ nào 1 việc cần yếu cho trẻ em trong làng mà các ngài bỏ qua cho đành sao? Kẻ viết bài nầy rất mong nơi tấm lòng quảng đại của các ngài, kẻ ít người nhiều mà tu-bổ cho cái trường được tử-tế, sạch sẽ đặng cho trẻ em trong làng có chỗ học-hành tử tế, thì cái ơn của các ngài tưởng chúng nó chẳng dám quên được sau khi chúng nó đã thành tài. Qui ngài nghĩ lại mà coi, trong 1 cái làng to-tác như làng Sơn-đông, mà có 1 cái trường, có lẽ nào các ông lại nỡ làm ngơ mà để cho cái trường sẽ bị tiêu diệt sao?

LO-ĐỜI.

Xe-hơi đụng xe-kéo

Hồi 9 giờ sớm mai ngày thứ năm, tại góc chợ mới (bến xe autobus) có xảy ra nạn xe-hơi đụng xe-kéo. Chiếc xe-hơi số C. D. 396 do bà trạng-sư Phan-văn-Gia cầm tay banh ở đường d'Espagne vừa quẹo qua chỗ góc chợ, khi đó ở trong có một chiếc xe autobus dợm chạy ra nên xe-kéo chạy ngay ra đường đặng tránh thì xe bà Phan-văn-Gia chạy vừa tới, thẳng lại thì đã cán anh xe-kéo lỗ đầu, bịnh coi có mòi nặng nên lập tức chở ngay lại nhà thương thì băn bó. Sẵn có cò lính đang xét giấy thuế-thân lại lấy ăn-kết liền khi đó. Nghe nói bà Phan-văn-Gia không có giấy thi, còn lỗi thì tại nơi xe-kéo. Vậy thì ai lỗi?

Nên tưởng đến hai chữ « Đồng-bào »

Hội Nam-kỳ Cứu-tế nạn-dân thông-cáo cho đồng-bào hay rằng: ăn uống đâu cũng phải trả tiền, nhưng có đều đáng cho anh em chị em nên nhớ hơn hết là: trước khi để bước vô tiệm mà ăn uống, xin hãy tưởng hai chữ đồng-bào giúp cho Annam, tức là giúp ích cho nước nhà vậy.

Hiện nay có một ít người Annam biết thương, tưởng tới hai chữ đồng-bào, đến tiệm Annam mà ăn uống, cho nên sự buôn bán được thạnh-hành; bởi lẽ ấy mà khách ngoại bang dục lòng tham, mỗi mỗi đều bắt chước Annam, lừa cơn mà thủ lợi, cho nên bao nhiêu tiền của chúng ta xài đó đều trôi theo dòng nước mà ra biển bắc hết rồi, chúng ta đâu có để ý tới.

Ăn uống trả tiền, vui lòng, mà lại được làm nghĩa, có tiệm ông Ng.-văn Đắc, số 31-33 đường Sabourain chịu truất 10% tiền thâu mỗi ngày bỏ vào quỹ cứu-tế nạn-dân: (5% về phần thất-nghiệp, 5% về phần bảo lụt Trung kỳ), và mỗi buổi chiều thứ năm và thứ bảy từ năm tới 10 giờ, có đờn ca giúp vui cho quí khách. Xin lưu ý Đa tạ! Đa tạ!

Có hai Thiệt đờn tranh trên hãng Radio đờn và ca giúp vui

Lời thông-cáo cho Báo-giới

Bộ Tham-mưu thông tin:

Có một hội mới thành lập tại Paris chuyên lo cuộc dựng hình quan Đô-thống BORGNIS-DESBORDES và ARCHINARD đặng nhắc nhở tài binh phục và công khai-hóa hai quận Bamako và Ségou của hai Đại-tướng nầy.

Mấy cái đài kỷ-niệm nầy vẫn là tượng bằng đồng để trên chưn có hình chạm-trổ và sẽ dựng trong năm 1933 đặng làm lễ năm chục năm người Langsa chiếm thành Niger.

Tài thao-lược của hai Đại tướng nầy không phải riêng ở Afrique. Quan Đô thống BORGNIS-DESBORDES thác hồi ngài còn mang chức Thống soái các đạo quân ở Đông-Pháp còn quan Đô thống ARCHINARD, sau khi cai quản đạo binh Nam-kỳ, vốn là người tiên chinh cầm quyền thống-lãnh cơ binh thuộc-địa.

Do theo mạng lịnh của quan Toàn-quyền và quan Thống-soái, có một hội tại Saigon thâu góp tiền hỉ-quyên của binh-lính và tư-gia.

Ban nầy có qui ông:

Quan Lãnh binh VALLIER, kiêm chức Hội trưởng.

Quan năm SÉE, lãnh chức Hội viên về phái tư-gia.

Tiền hỉ quyên của tư gia thì gởi đến quan năm SÉE tại nhà Chiến-sĩ, ở tại lộ Norodom — Saigon. Tiền hỉ quyên quân-ngũ thì nạp tại quan cai quản các cơ và sở binh.

Bao nhiêu tiền thâu của tư-gia và binh-lính đều đem giao cho ông Hội-trưởng, đổi lấy biên-lai, tại bộ Tham-mưu, phòng nhứt, đến ngày 15 Octobre 1932.

Saigon, ngày 16 Septembre 1923.
Quan Lãnh-binh VALLIER,
cai-quản đạo binh Nam-kỳ và Namvian.
Hội-trưởng ban,
VALLIER.

Cho hay căn số vắn phận

Qui ông qui thầy giúp việc nơi tòa án Cần thơ và thân bằng quyến hữu của ông Giám-đốc NGUYỄN-BÁ-HỘ lấy làm buồn mà hay tin rằng anh rể của ông là M. HÒA mới từ trần tại Cần-thơ. M. Hòa giúp việc nơi tòa án Cần-thơ trên 10 năm nay tánh tình vui vẻ và tử tế lắm. Rủi đâu thầy mang bịnh hiểm nghèo, Annam mình kêu là bịnh ung thư phát bối: từ ngày phát đau, đến ngày từ lộc, chỉ có 19 bữa mà thôi. Ban đầu nổi mụn mục, thầy tưởng mục mụng, hoặc ghẽ, nhọt, tầm thường, thầy lấy móng tay quào, tróc mày. Chừng nó phát sưng và hành nhức lắm; đem vô quan thầy thuốc tây, thì ngài nói mục ấy ăn sâu vô tới phổi rồi, khó trị lắm, nên qua ngày 19-9-1932 thì M Hòa tắc hơi, phủi sạch nợ trần, trong tuần 47 tuổi. Nhân tin đau đớn nầy, tôi xin kính mấy hàng thành thật, chia buồn cùng quan Giám-đốc M. Nguyễn-bá Hộ và tang-gia, sau cầu chúc cho linh hồn thầy ba (M. Hòa) sanh thuận tử an, sớm được tiu-diu nơi cõi thọ.

LÊ PHÚ-HỮU
(Cần-thơ)

ĐỪNG TƯỞNG

còn ngày giờ, để rồi sẽ
mua giấy số.
Chừng nhớ lại, e giấy số
đã bán hết rồi, vì ngày
xổ định chắc không dời
Tấm giấy số mua bữa nay,
không chừng là tấm giấy
số trúng độc đắc.

Hãy mua giấy số đi!

Cuộc xổ số Tương-Tế
Xổ ngày 11 Novembre 1932

MUỐN TRỪ CÁC BỊNH RÉT CÓ CỬ
Thứ RÉT VÒ DA
THÌ HÃY UỐNG THUỐC
QUINOFORME
bằng hườn, viên tròn hay là viên giẹp.
Một thứ thuốc chế bằng hóa-vật để dùng trong các thuộc-địa Langsa.
Có trữ: CÁC NHÀ BÀO TẾ-SƯ
Y-viện La Croix
91-81, Rue Philippe de Girand, — PARIS

Enseignement Primaire,
Primaire Supérieur et Secondaire

LYCŒUM LIBRE HỒNG-BÀNG

66, 70, Rue Jules Ferry et 39, Rue Lambiot — HANOI

Là Trường tư to nhứt (ở Đông-Pháp chỉ mới có Trường nầy được phép mở đến ban Tú-tài) có đủ các lớp: từ lớp Đồng-ấu (Cours Enfantin) đến ban Tú-tài (Cours du Baccalauréat) có lớp riêng cho nữ học-sanh, có thêm lớp tối chuyên dạy pháp văn, toán pháp, triết học, có lẽ nhà đại thi sĩ Nguyễn-khắc Hiếu cũng đến dạy hán văn và quốc văn buổi tối. Có chỗ cho học sanh ăn ở trong trường, tiền ăn học không tính cắt. Có phòng thí nghiệm, có thơ viện xem sách, có sân chơi um tùm cây rối rộng hơn một vạn thước vuông. Kỷ luật rất nghiêm nhặt. Giáo sư (Tây Nam) Tú tài, Cử-nhân, Kỹ-sư hết lòng giúp việc.

Quản-đốc: ông Leuret le Ferron, Cử nhân khoa văn chương, triết học, nguyên chánh sở Cứu tế Toàn quyền Đông-pháp, đã diễn thuyết hơn 100 lần các tỉnh trong Nam ngoài Bắc đã đào luyện cho bọn thiếu niên bên Pháp trong khoảng 30 năm trời nay lại để hết tâm lực rèn cặp cho bọn thiếu niên Annam cho chóng được thành tài.

Ngày nay đã có một trường qui mô kỷ luật như thế tưởng học sanh phụ huynh học sanh không phải lo phiền về sự giáo dục nữa.

Ngày khai trường đã 1er Septembre xong vì người xin học đông quá và chữa sửa nhà trường chưa xong, nên mới có các lớp về sơ đẳng (cycle primaire) và về ban Tú tài (cycle secondaire) bắt đầu học còn các lớp Cao-đẳng tiểu-học (cycle primaire supérieur) bắt đầu khai giảng ngày 5 Septembre.

N B — Ai ở xa hay không thì được vào trường nhà nước chậm ít ngày cũng nhận.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 7 Octobre 1932.

	7-10	6-10
Nhà-nước	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 88	9 88
Banque Franco-Chinoise	9 88	9 88
Financ. Fse. et C.	9 88	9 88
Hong-kong Shanghai	9 88	9 88
Chartered-Bank	9 88	9 88
Sté. Annamite de Crédit	9 88	9 88

MÈ CỐC

Giá cho đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn giá lúa 68 kilos

Paddy pour riz de choix	2$10 à 2$15
Paddy pour riz numéro 1	2.00 à 2.05
— n. 2.40 %. Japon	1 85 à 1.90
— n° 2,50/55 %. Java	1 78 à 1 81
Paddy alimentaire	1.74 à 1 77

DẠY HỌC TÚ TÀI
(Baccalauréat métropolitain)

Có các ông Giáo-sư lịch duyệt chuyên môn dạy cần mẫn.

Khởi sự học 15 Octobre 1932

Có nuôi học trò ăn ở trong (internes)

Xin viết thơ hỏi M. XÁNG
4 ruelle Boudonnet
Saigon

Cours du Soir de Français

ECOLE MICHEL

1, Rue Lanzarotte
SAIGON — TÂN-ĐỊNH
(Xóm-lách)

DÂY BĂNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (*écharpes*) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các qui ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá, Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho qui ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin qui ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Mossard,
SAIGON

Mười điều có ích cho sự dùng Savon Việt-Nam

1· Giúp đồng-bào tranh nghề với ngoại bang.

2· Giúp thợ Annam có công việc làm.

3 Giúp người trồng dừa, đậu phọng, bán đồ trong nước được khá giá hơn.

4· Giặt đồ bằng Savon Việt-Nam ít hao, tính chắc lại rẻ bằng nửa Savon Khách và Mặc-Xây.

5· Giặt bằng Savon Việt-Nam thì không vàng đồ, không hư đồ, thứ nhứt là tơ lụa.

6· Tấm gội không ngứa xót mình, không sanh ra ghẻ như Savon khác.

7· Dùng Savon Việt-Nam rửa xe hơi thì không tróc sơn, mà mau sạch dầu và lại khỏi rửa bằng dầu hôi như mấy thứ Savon khác, vì rửa bằng Savon Việt-Nam tự nhiên xe sạch và bóng, vì Savon Việt-Nam dùng ròng đồ tốt làm ra.

8· Người tu hành không lo là đồ uế trược, vì Savon Việt-Nam dùng ròng đồ tốt là đồ chay.

9 Vì Savon Việt-Nam phần nhiều người Annam mua đi bán lại nên dùng Savon Việt-Nam là giúp ích cho những người bán sỉ và bán lẻ, Annam được hưởng lời và tranh thương với người.

10· Vì nhiều người thất-nghiệp lãnh Savon đi bán khắp nơi, nên dùng Savon Việt-Nam cũng chính là giúp ích cho anh em thất-nghiệp.

« Dưỡng bất giáo, phụ chi quá »
TAM TỰ KINH

Mới xuất hiện

một quyển sách huấn mông đại giá trị nhan là

CỬU CỬU TIỂU GIÁM
(9 × 9 = 81 leçons de lectures morales)

Của một vị giáo-học kim thông Hán-học và Tây-học ông CHÂU-BẠC-HẢI soạn ra

Do các nhà sách lớn hoặc là nơi:
N° 11 Passage Garcerie — Saigon
Giá sách...... 0$45

Ai muốn?....

Có một người đờn bà có con học tại trường Bổn-quốc; hiện giờ bà có lãnh nam ba vị học-sanh cũng học tại trường Bổn-quốc về ăn-ở tại nhà bà. Bà hết lòng chăm-nom lo lắng việc ở-ăn rất tử tế lắm.

Vậy những nhà nào ở xa, có con lưu học tại trường Bổn-quốc đây, muốn cho được có nơi ở-ăn tử-tế, khỏi lo ngại đều chi, thì nên tìm đến nhà bà mà gởi gắm. Bà sẵn lòng chiếu-cố.

Nhà bà ở tại đường
Pierre Flandin số 27 — Saigon

Cuộc thi giải trí

CỦA NHÀ THUỐC NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Số 47, đường Canton -:- CHOLON

Kỳ thi thứ nhứt
kết quả như sau nầy:

Hạng nhứt. — Ông Trần-thái-Bạch, Instituteur à Tân-châu (Châu-đốc); được thưởng một cái xe máy hiệu Bécé Sport complet tốt nhứt giá đáng 75$00 và 100 ve dầu Nhị-Thiên giá 26$00 cọng là 101$00.

Hạng nhì. — Ông Nguyễn-văn-Phát, employé de commerce à Saigon; được thưởng 100 ve dầu Nhị-Thiên-Đường và 10 lố savon vệ-sanh Nhị-Thiên-Đường; hai món giá đáng 55$00.

Hạng ba. — Ông Huỳnh-văn-Năm, commerçant à Biên-hòa; được thưởng 20 ve rượu vệ-sanh và 10 hộp kiến (hộp 4 huờn) sâm nhung vệ-sanh huờn hai món giá đáng 30$00.

Hạng tư. — Ông Lý-Thuận, commerçant à Tam-kỳ; được thưởng 50 ve dầu Essence de Menthe trắng hiệu Nhị-Thiên-Đường và 5 ve lớn « Huyết-Trung-Bửu ».

Hạng năm. — Cô Phan-thị-Tuy-Hoa, commerçante à Châu-đốc; được thưởng 2 hộp « Savon vệ-sanh » 10 thố « Trân-Châu Phấn » và 10 ve « Tây-Thi-Lộ ».

Hạng sáu. — Ông Trần-quang-Liêu, Bãi-xàu, Sốctrăng, được thưởng 10 ve rượu « Bá-Bổ ».

Đây là quí danh của các vị đặp trúng kỳ thi thứ nhứt, và Bổn-đường cũng đăng trọn bài thi được chấm hạng nhứt của ông Trần-thái-Bạch dưới đây cho chư tôn nhãn lãm.

Còn bài thứ nhì tới thứ sáu thì ý kiến như bài thứ nhứt, vậy chúng tôi xin miễn đăng.

Và lại những bài thi gởi để, có gần 2 ngàn vị, mà phần nhiều liệt vị lại buộc Bổn-đường giả giải đầu trúng đầu không phải hồi âm cho liệt vị rõ. Vậy tiện đây Bổn-đường cũng xin kiếu lỗi cùng liệt vị vì nhiều quá, Bổn-đường không có thể mà hồi âm cho mỗi vị được. Hễ vị nào có đăng tên trên đây thì là người đặp trúng, còn vị nào chẳng thấy đăng tên trong 2 tờ báo là « Lục-Tỉnh Tân-Văn » và Trung-Lập Báo », thì đã hiểu rằng mình không trúng rồi vậy. Ngưỡng xin liệt vị biết cho.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Đại dược phòng
Cẩn bạch

Tân-châu, le 2 Mars 1932

Thơ kính gởi cho ông chủ tiệm thuốc Nhị-Thiên-Đường cùng chư vị Chủ khảo kỳ thi thứ nhứt của qui đường đã có rao trong quyển Vệ Sanh-Chỉ Nam năm 1932 nầy

Kính đáp sáu đề thi:

Đề thứ nhứt. — Trong một trăm mấy vị thuốc cao, đơn, huờn, tán của qui đường thì có mấy vị kể tên dưới đây, thường bị là bất lương giả mạo đặng gạt thiên hạ mà thủ lợi.

Hỏa đàm chỉ khái tán, Tuấn hiệu phát lãnh huờn và Vạn ứng Nhị-Thiên-Dầu.

Đề thứ hai. — Cả ghờ lũ bất lương ấy nó thấy những thuốc của qui đường thiệt là thuốc hay, trị bịnh như thần, bá phát bá trúng, thiên hạ đều ngợi khen, thân chủ đều yêu chuộng ăn cũng phải mua cho được thuốc của hiệu *Nhị-Thiên-Đường* mà dùng; mỗi năm qui đường bán ra hằng hà sa số không biết ức triệu nào mà kể cho xiết được. Hỡi chúng nó thấy bán chạy như vậy, nên mới manh tâm làm quấy, tham đồ cái lợi mục bổn châu, làm thuốc giả hoặc làm ve hộp cho giống in, đặng mà đồng đơn thiệt, họ mà thủ lợi cho nhiều là bởi cớ ấy.

Đề thứ ba. — Trong mấy vị thuốc bị giả mạo đó thì coi có một thứ *Nhị-Thiên Dầu* là bị làm giả nhiều và thường hơn hết.

Đề thứ tư. — Vị thuốc *Nhị Thiên-Dầu* ở về trương thứ 20 trong quyển *Vệ Sanh Chỉ Nam* năm 1932 nầy.

Chuyên trị các chứng bịnh kể ra sau nầy:

Bốn mùa cảm mạo, nghẹ mũi nhức đầu, chơn tay bải-hoải trúng thử trúng hàng, cảm nhăm khi độc trong uống ngoài thoa thấy đều dùng được. Trào trực đau bụng, ăn uống không tiêu, sình bụng ọ chua, lòng như lửa đốt trong ruột quặn đau ngoài thoa trong uống dùng được hết thảy.

Đàm lên chẹn nghẹt, bất tỉnh nhơn sự, hàm răng ngậm cứng, tức thì phải dùng dầu Nhị-Thiên mà thoa nơi phía trong môi và thoa hai bên màng tang, thoa dưới cổ, hai bên cuống họng; phải thoa cho thường thì tỉnh lại liền.

Họ hen khò khè, đàm muốn chẹt nghẹt, hơi thở không thông, phải lấy dầu Nhị-Thiên mà thoa nơi cuống họng và trước ngực cho thường, lại còn phải nhểu chừng 10 giọt dầu ấy vào trong một chung nước trà nóng hay là nước sôi mà uống thì đàm hạ liền.

Lâu cho đến tức ngực mà thoa nó cho đều thì trong 10 phút đồng hồ sẽ thấy hiệu nghiệm, vì tôi đã có thí nghiệm rồi, nên mới biết.

Đờn-bà nằm bếp mà xây xẩm mờ mịt, hoặc nhức đầu đau bụng; hễ lấy dầu Nhị-Thiên mà thoa hai bên màng tang, trên ngực và dưới bụng, nhứt là phải thoa nơi lỗ mũi rồi cứ coi theo cách nói trên kia mà uống thì thấy nó công hiệu như thần.

Hoặc ai có thai nghén trong mình mà dùng nó thường thì lại càng tốt lắm. Tôi thường thấy phần nhiều đàn-bà, hoặc đi tàu, hoặc đi xe lửa hoặc đi xe hơi, có nào bà nào cũng có một chai dầu Nhị-Thiên bỏ theo trong túi. Thiệt đó cũng là một phương hay trong lúc đi đường vậy.

Con nít mà bị kinh phong, mửa ỉa, đêm ngày la khóc, hoặc hay ọ sữa, ấy là do trong ruột có phong ngoài thoa trong uống, thì thấy nó hiệu nghiệm như thần.

Đi tàu mà dại sóng, xây xẩm ói mửa, hễ biết mà dùng dầu Nhị-Thiên, thì ắt được an nhiên vô sự.

Dầu Nhị-Thiên rất có biệt tài, nó trị nhiều chứng, hay không chỗ nói: hoặc bị dầu phong đau nhức, hoặc bị phong thấp mà bải-hoải tứ chi, tay chơn nhức mỏi, trong uống ngoài thoa, bịnh chi cũng hết. Hoặc bị đau hỏa mà nhức răng, phải dùng bông gòn nhúng dầu Nhị-Thiên mà nhét vào chỗ kẻ răng đau, thì thấy hết liền.

Còn những mấy chứng vô danh thũng độc, các thứ ghẻ chốc, con nít bị thai độc, mà sanh ra ghẻ, ngứa ngáy cả mình; hoặc bị muỗi cắn, hoặc bị sâu xông: thì cứ dùng dầu Nhị-Thiên mà thoa thì tốt.

Còn cách dùng, thì chẳng chi khó: người lớn muốn uống thì từ năm giọt cho đến mười giọt. Con nít thì 1 giọt cho đến 5 giọt, tùy theo bịnh nặng nhẹ, tuổi lớn hay nhỏ, uống với nước trà hay là nước sôi cũng tốt.

Giá bán mỗi ve là .. **0$26**

Đề thứ năm. — Những kẻ bất lương vì lợi mà chẳng kể đến mạng người, nên mới lo tìm thiên phương bách kế mà làm mạo hiệu của nhà thuốc Nhị-Thiên Đường, thì đã bị luật công bình của Chánh-phủ sửa phạt chúng nó rất nặng rồi rồi.

Vụ ấy tòa sửa phạt đã xử ngày 13 Juin 1930, còn án ấy đã có đăng vào trong 3 tờ báo là: « Opinion » ra ngày 3 Juillet 1930; báo « Lục-Tỉnh Tân-Văn » ra ngày 7 Juillet 1930 và nhựt-báo chữ Tàu là: « Dân-Quốc Nhựt-Báo » ra ngày 11 Juillet 1930. Xin coi nơi trương 21, 22 và 28 trong quyển Vệ-Sanh-Chỉ-Nam của Nhị-Thiên-Đường mới xuất bản trong năm 1932 nầy thì rõ.

Còn một vụ khác nữa, đứa thủ phạm là một tiệm khách trú, ở tại chợ Cai lậy, đã bị tòa sửa phạt Mỹ-tho cũng đã xử rồi.

Vụ nầy không những là tòa sửa phạt vị cuộc nó mà thôi lại còn phạt tù mà răng trị chúng nó là khác nữa. Vụ nầy đã có nói sơ trong Vệ Sanh-Chỉ Nam của qui đường năm 1932 nầy; nơi trương thứ 24, và cũng có đăng rõ nơi tờ báo « Lục-Tỉnh Tân-Văn » trong năm 1931.

Đề thứ sáu. — Sách có câu rằng: *Tác ám canh sông chưởng, thượng hữu thiên tai; lợi kỷ tổn nhơn khởi vô quả báo)?*

Phàm ở đời rất đổi là những người lương thiện, một năm chí cuối, chỉ cứ cày sâu cuốc bẫm, chải gió tắm mưa, cặm cụi làm ăn đổ mồ hôi xót con mắt kia; mà hơi còn bị tai họa trời thay.

Huống chi những kẻ tham lam giả dối, muốn vụ lợi cho mình mà làm hại cho người; coi mạng người như cỏ rác, miễn cho mình được lợi thì thôi; thì cuộc rồi chúng nó có tránh đâu cho khỏi luật trời và phép nước?

Ấy rõ ràng là: *Gian giảo nguyên lai thiên bất dung* v. v.

TRẦN-THÁI-BẠCH,
Instituteur à TÂN-CHÂU

ESSENCE
—
LOTION
—
POUDRE
—
SAVON
—
BRILLANTINE

TỐT
THƯỢNG
HẠNG

ADOREIS

Gellé Frères Paris

Báo **CHỚP-BÓNG** là một tập báo mỹ-thuật nhứt các báo xuất-bản bằng tiếng Annam chuyên nói về hát bóng, kịch-trường, và thể-thao.

Giá bán thật rẻ, có 5$00 một năm. Thơ, mandats gởi cho:

M. ĐẶNG-TRỌNG-DUYỆT
Directeur du Chớp-Bóng.
28, Bd Henri d'Orléans
-:- HANOI -:-

RƯỢU BẠT-HÀ **GET**
PIPPERMINT GET
rượu nầy uống đã mát mẻ và mất khan tiếng.

Quí vị!

Muốn mướn vẽ hình thiệt tốt đặng làm lời rao cho có hiệu-quả:

Muốn vẽ hình đặng in trong sách, hình vẽ theo yết-thị lời rao buôn bán

Các thứ tranh họa mĩ-thuật thiệt khéo vẽ bằng phấn hoặc bằng dầu, vân vân...

Xin mời đến thương nghị tại

Imprimerie de l'Union
NGUYỄN-VĂN-CỦA
***57 rue L. Mossard* SAIGON**

Bịnh sang độc
và đường tiểu-tiện của đờn-ông

Là một quyển sách rất có ích để cứu bịnh cứu khổ cho phần đông các bạn thiếu-niên.

Ông Lương-y Trương văn Quế rất dày công soạn ra một cách kỹ-lưỡng tinh-tường.

Giá mỗi quyển 0$90. — Ở xa gởi luôn 1$00.

Có để bán tại NHÀ IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA, 57 rue Lucien Mossard Saigon.

REVELATIONS SENSATIONNELLES

des VRAIS SECRETS des SCIENCES OCCULTES Sortilèges, Magie, Pratiques secrètes dévoilées. **Domination des volontés**, force irrésistible assurant à tous RÉUSSITE ET FORTUNE. — **Philtres Ensorceleurs d'amour** — **Secrets des guérisseurs** de tous pays. — Notice gratuite. — Ecrire.

SOCIÉTÉ FRANÇAISE
65, Rue du Faub.-Saint-Denis PARIS

AI MÀ DÙNG
THUỐC HUỜN
của ông
Lương-y **DEHAUT**
mà **XỔ**
thì chẳng cần chi phải
CỮ ĂN
và ăn đường trong phòng.
Thuốc huờn nầy dễ uống lắm và đã mau xổ lại xổ rất êm thấm

Bán tại
Nhà ông Lương y **DEHAUT**, 147 Faubg. St Denis, Paris, và khắp trong các tiệm thuốc đều có bán

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO
HÃY NÀI CÁI KÝ TÊN : **MIDY**

SANTAL MIDY
(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bịnh *dau lau*, mới củ gì đều thần hiệu, (không có dụng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.

Buôn bán lớn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc.

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**
là thuốc để uống trừ những bịnh:
Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhứt đầu, nhứt óc, nhứt răng
Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trặt co
có bán cùng trong các nhà bán thuốc
Phải đòi hỏi cho đặng hiệu **"USINES DU RHONE"**
mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

Một tể thuốc **PILULES PINK** thêm cho các cơ-thể yếu-mệt biết bao là máu tốt, rất nhiều, rất bổ, rất hay làm cho sức mạnh nở nang và tính nhanh nhẹn thêm lên.

Thuốc **PILULES PINK** là một thứ thuốc thần hiệu để chữa khỏi bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh nhọc-mệt, bệnh tới thì lớn-sồ và bệnh trở về già, bệnh đau dạ-dầy, bệnh nhức đầu, kinh nguyệt bất điều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hãng bào-chế tây.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỒN NẶC DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp
Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)
và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢN-LÝ CÕI ĐÔNG-PHÁP -:- SAIGON số 26, đường Chaigneau
Chi nhánh ở tại Hanoi số 19 đường Borgnis Desbordes

Muốn lập vốn
Muốn lập tư bổn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM
— *Vé 1.000 đồng* —
mỗi tháng góp 8 đồng
— *Vé 500 đồng* —
mỗi tháng góp 4 đồng
— *Vé 250 đồng* —
mỗi tháng đóng 2 đồng

Mỗi tháng đều có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được Hội trả tiền lại nguyên cái vé, lại khỏi góp tiền nữa.

Còn nếu không trúng số, thì mãng hạn giao kèo, Hội trả đủ số bạc lại, và được chia 85, 85% tiền lời của Hội.

Chúng tôi sẽ gởi sách cắt nghĩa rõ các điều-lệ, cho chư vị nào muốn rõ cách thức mua vé của Hội

NÊN LƯU Ý: Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và tử tế đặng làm quản lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt.

Giúp học thêm tiếng Pháp
CUỐN
HỌC LÀM PHÁP VĂN
CỦA ÔNG
TRẦN-VĂN-THẠCH
Cử nhơn Văn-chương
Được công chúng hoan nghinh
ĐÃ BÁN ĐƯỢC 2800 CUỐN TRONG 4 THÁNG
Gởi mua nơi :
Imprimerie-Librairie de l'Union
Saigon

CỨ GIỮ GÌN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH
NHƯ XƯA
Khi ai đau thận nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bịnh sẽ khỏi ngay lại sẽ làm việc dễ dàng. Và nếu ai nhức đầu, chóng mặt, mất ngủ và đau nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chữ danh rất công hiệu cho các bịnh sau này :
Đau lưng — Nước tiểu đục — Có cặn trong bàng quang.
Bịnh thấp — Sưng bàng quang — Huyết xấu sinh
Đau gang thắt lưng — Quá lợi tiểu — Sưng mắt-cá chơn — nước tiểu vẩn
Mỗi Hộp 8fr 50 PILULES FOSTER Mỗi Hộp 14fr 85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
H. BINAC, Pharm., số 25 Phố Ferdinand, PARIS

Xà-phòng Cadum
Mọi thứ xà-phòng tính hẩy mà không có chất rất đủ như xà-bông Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho ngoài da.
Dùng nó lại còn lợi nữa vì rằng nó không tẩm nước, nó khô mãi cho nên dùng được đến hết, không phí phạm chút nào.

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TÌ, PHẾ PHỦ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK
Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tưởng đâu là lành bịnh đau can, tì phế phủ không để nó làm cho bớt đau nhức đây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.
Cần nhứt ai ai cũng muốn trừ cho tuyệt bịnh. Thuốc bột Poudres de Cock là một vị thuốc thần hiệu, cứu mạng vì nó làm cho Can, tì phế phủ được trong sạch tang ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.
Uống thuốc bột Poudres de Cock vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.
Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mà trương, sinh ruột sưng bao tử sưng ruột, đau gan; muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như có trứng trắng, sưng gò đau bàn tọa, vì lở lói và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột Poudres de Cock.
Hột thuốc bột Poudres de Cock đựng trong hộp thiếc để bán trong các tiệm thuốc tây và tại chỗ bán hết ở thành JEUMONT tỉnh NORD

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON
Marque déposée
Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lại.
Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.
Dây thép đề tắc: (Adresse télégraphique) MASACAMO. — SAIGON
VÕ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô-ma.

AGENCE IMMOBILIÈRE DE L'INDOCHINE
211 213 Rue Catinat et Angle Rue d'Espagne
SAIGON
Téléphone : 898
CODE LUGAGNE INTERNATIONAL
A. I. D. L. I.
MUA BÁN. — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà vườn, phố, hãng buôn. — Cho mướn nhà vườn, nhà ở phố, giá đủ hạng tại Saigon, Dalat, Cap Saint-Jacques v. v... — Cho vay cách giản tiện có thế chưn. — Lãnh cai quản huê lợi. — Lãnh cai quản nhà cửa. — Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm soát vườn tược. — Đổi chác và giao thông
Xin hãy do nơi bà DE LA SOUCHÈRE.

DẦU "CRESYL" THIỆT
CRESYL-JEYES
PHÒNG NGỪA BỊNH OẠN
THIỆT HỮU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG
"CRESYL-JEYES"
"CRESYL-JEYES"

GÂY MÕN
Thuốc
SIROP de DESCHIENS
Làm cho Sung túc máu mơn, ấy là một vị thuốc của các Lương-y trư bịnh.
Thuốc này hiệu hơn thịt bò tươi và các thứ thuốc có tánh sắc. Các nhà thương tại thành Paris đều dùng nó.

NGƯỜI TA
MAU GIÀ LÀ BỞI
KHÔNG HAY SĂN SÓC
Muốn dạng trẻ hoài và đẹp đẽ thì nên dùng thương thứ
CRÈME SIMON
danh tiếng đã nổi khắp hoàng-cầu và dám bảo kiết sự hiệu-quả không thứ nào dám sánh.
Thứ Crème nầy làm cho da trở nên mịn màng, trắng trẻo, nở nang và tránh khỏi sự châm chích của các giống độc trùng, nước da lại rở nên tươi tốt lịch sự vô cùng.
Phấn và Sà-Bông Simon
PARIS

Tự học nói tiếng Pháp một mình
NHỮNG AI..., Học tiếng Pháp đã ít. Biết tiếng Pháp cũng ít.
Mà lại thích nói được tiếng Pháp cho đúng-đắn hoàn-toàn, thì có học cách nào cho mau thông chóng rành hơn là chịu tốn 0$30 mua một cuốn sách
NE DITES PAS : DITES :
của ông BEY-OUDET, Directeur des Écoles primaires Saigon soạn, mà tự học lấy một mình.
Có để bán tại nhà in Union Nguyễn-văn-Của
57, rue Lucien Mossard — SAIGON

TIÊU ĐỘC — PHÁT HÃN
TRỪ TIỆT BỆNH NGỪA — HẮC LÀO TIT BỔ V. V.
TA LỌC
Máu ta bằng thuốc
SAN-SỜ-PA-RAY
PA-RI-DI-EN-NỜ
(Salsepareille Parisienne)
Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da
Bán tại khắp các hãng bào-chế tây
THANH LƯỚNG
Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne PARIS

ĐOÀN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

Thù người hại mình

Tại tỉnh Giang-Nam, phủ Thường-Châu, huyện Vô-Tích, nơi phía ngoài đông-môn, có một nhà họ Lử, anh em cả thảy là ba người, lớn tên Ngọc, thứ tên Báu, út tên Trân ; Lử-Ngọc cưới vợ là Vương-Thị, còn vợ của Lử Báu là Dương-Thị, cả hai đều xinh đẹp ; duy có Lử-Trân thì còn nhỏ tuổi, nên chưa cưới vợ.

Lử-Báu lại chơi bời phóng đảng, cờ bạc rượu trà, vợ bẩn là nàng Dương-Thị, lại cũng chẳng phải là người hiền đức, vì vậy mà hai chị em bạn dâu không hòa với nhau.

Vương-Thị sanh được một đứa con trai, tên là Hi-Nhi, mới được 6 tuổi ; nhơn đi coi làm chay, đến tối mà không thấy về, tìm kiếm cả mấy ngày mà không thấy tăm dạng chi hết. Vợ chồng Lử Ngọc lo sợ buồn rầu, Lử-Ngọc ở nhà thương nhớ con lắm, buồn rầu chịu không nổi bèn đến nhà giàu mà vay tiền đặng làm vốn, tính qua Trái Thương và Gia-định, mua những hàng gòn và vải đem đến các xứ mà bán : ấy là chàng ta có ý-dùng dịp đi buôn bán, đặng có dọ tìm tin tức con mình, họa may có gặp cũng chăng ?

Chẳng dè chàng ta tuy đi buôn bán như vậy đã trót 4 năm, được lời cũng khá, song cũng không tìm được tin tức gì của con.

Sau đã lâu ngày rồi, lần lần cũng đã nguôi ngoai, không còn để ý tới việc kiếm tìm con nữa.

Qua đến năm thứ 5, Lử Ngọc cũng để vợ ở nhà nhà, đặng đi buôn bán, đến một nhà buôn vải lớn vốn kia mà tỏ ý mình, người ấy biết Lử Ngọc là một tay buôn bán sanh sỏi, bèn rủ đi với mình, đồng chở vải lên San-Tây mà bán, rồi mua hàng xứ ấy mà về. Lử-Ngọc thấy rủ thì ham, nên cũng vui lòng, đồng đi với người ấy.

Chẳng dè, khi lên đến San-Tây, lại gặp nhằm năm mùa màng thất bác, buôn bán không ra gì, phần thì hàng hóa bán ra, không thâu tiền ai được ; nên cũng không biết làm sao mà về. Lử-Ngọc thì còn trẻ tuổi, xa vợ lâu ngày nên cũng có ý buồn ; bèn vào nhà son phấn mà để mua vui, rủi mang bịnh phong-lưu, lấy làm khó chịu ; lại cũng không còn mặt mũi nào mà dám trở về nhà.

Lần lửa như vậy trót đã ba năm, trong mình bịnh hoạn mới là thiệt mạnh. Năm ấy mới thâu được tiền, người chủ buôn vải bèn chia lời cho Lử-Ngọc, lại nhơn thấy tại mình rủ mà Lử-Ngọc phải ở trễ lâu ngày với mình như vậy, nên ngoài sự chia lời ra, còn tặng thêm chút đỉnh gọi là của ta.

Lử Ngọc được tiền bạc ấy rồi, bèn lo mua hàng-hóa rồi từ biệt người ấy mà về trước.

Ngày kia đang buổi sớm mai, đi đến xứ Trần-Lưu, nhơn mắc tiểu, bèn ghé vào chỗ nhà-xí dựa một bên đường mà tiểu. Tình cờ lại thấy có một gói gì không biết, mà gói bằng vải xanh, bèn lượm lên mà coi, nghe hơi nặng lắm, trở về chỗ ngụ mở gói ấy ra xem, thì thấy bạc ròng ước có hai trăm ngoài lượng, bèn nghĩ thầm rằng : « Đã biết những của bất nghĩa nầy là của mình xài được, mình lấy đi thì có ngại gì ? Nhưng mà, xưa có người thấy vàng không lượm ; được ngọc-đá cũng trả lại cho nguyên chủ, nay ta tuổi đã ngoài ba mươi, mà không có con nối hậu, vậy thì lấy cái của hoạnh tài nầy mà làm gì ? Vả lại người nào mà mất của nầy, nếu tìm không được, thì người chắc sẽ buồn rầu đau đớn là thế nào ? Thôi, ta cũng nên đem trả lại cho người ta mà làm nghĩa ». Liền vội vả đến gần chỗ nhà-xí ấy mà chờ, coi có người nào đến đó kiếm tìm mà trả lại ; chẳng dè là chờ đã trót ngày mà không thấy ai tìm kiếm.

Qua bữa sau, Lữ-Ngọc phải để bước lên đường, đi được chừng 5 trăm dư dặm, vừa đến Nam-túc-châu thì trời đã tối, bèn tìm vào quán mà nghỉ ngơi, lại gặp một người khách, ở chung với mình một tiệm ; hai đàng trò chuyện với nhau, người khách ấy vùng thở ra rồi nói rằng :

CÒN NỮA

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ.
IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
57, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

XÀ BONG

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Quí Bà, quí cô muốn giữ gìn da mặt cho mịn màng, xinh đẹp; khỏi sợ mụn và tàn nhan. Thì có chi cho bằng dùng «*Xà-bong Vệ Sanh*» của Nhị thiên Đường ở tại *Cholon* đường Canton số 47, mà rửa mặt mỗi ngày. Nếu có em nhỏ, dùng *Xà bong* nầy mà tắm thì chẳng hề sanh ghẻ chốc, lại trắng trẻo dễ thương; dùng mà giặt đồ thì cầm màu không phai lợt.

Vật quí khó tìm. Quí bà quí cô nên lưu tâm chỗ đó.

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG
47 — RUE DE CANTON — 47
CHOLON

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

UỐNG TRỪ LÀNH CÁC CHỨNG:
Nhức xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhức gân, đá lợn cợn có cát, đau lắc-léo

CÁC VỊ SẢNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT — Diêm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối
PASTILLES VICHY-ETAT — Uống hai ba liều, khi ăn rồi thì dễ tiêu tan
COMPRIMES VICHY-ETAT — Để cho mọi người làm ra nước mạch hơi đủ, uống cho ăn mau tiêu

COI CHỪNG LẦM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

CÔNG-DỤNG THUỐC VIÊN PI-LUIN-LƠ PANH KỜ

(PILULES PINK)

RẤT THẦN HIỆU ĐỀ CHỐNG LẠI SỰ YẾU MỆT CỦA CÁC CƠ THỂ

Thuốc *PILULES PINK* sinh nhiều máu tốt và tầm nhuận các cân tủy; thuốc nầy làm cho biết đói, làm cho các nước trong dạ dầy chóng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc *PILULES PINK* thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bịnh thiếu-máu, bịnh phiền-muộn, bịnh gầy-mòn, các bịnh tới thì lớn sồ và bịnh trở về già, bịnh đau bao-bì, bịnh nhức đầu, bịnh cân lực mỏi mệt.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây

Elixir tonique ANTIGLAIREUX
du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghĩa là

các bệnh ở Gan, ở Dạ giầy (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh động huyết, bệnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhắn kỹ tên ký
G. ROCHER, Bào chế chuyên môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

THỨ THUỐC HOÀN BỌC HIỆU

MORRHUOL CHAPOTEAUT

MO-RU'-ON SA BÔ-TÔ

Hay hơn *dầu gan cá* làm cho khi uống khỏi nhờm.

Nó là một vị thuốc hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho tổn.*

Mối cái trữ tại đường Vivienne Paris, môn bài số 8.

AUX JEUNES MÈRES

Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner du lait riche, et, seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger, mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir, de sélectionner les aliments et d'écarter délibérément ceux qui, bien qu'agréables, sont ou néfastes ou de digestion malaisée.
Pris comme base de l'alimentation journalière, adopté comme premier repas, comme goûter, et le plus souvent possible comme adjuvant au repas du soir, le Phoscao fortifie la maman et lui permet de donner au nourrisson un lait sain, riche, fécond, véritable philtre de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui dépense pour deux, il lui conserve toute son intégrité physique et assure à l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO

Le plus parfait régulateur des fonctions digestives

Le plus exquis des déjeuners — Le plus puissant des reconstituants

187

Bột PHOSCAO

Có trữ bán khắp mọi nơi

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI:
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KỸ TÊN HIỆU
"USINES DU RHONE"
mới chắc là được thuốc bào chế tinh sảo và công hiệu

1207

Feuilleton n° 111

Giang hồ hào hiệp

Nói về nhơn-vật hành vi bí mật của hội-đảng, có quan hệ thế đạo nhơn tâm, bổn truyện nầy như đèn sáng soi chỗ tối tăm, xin độc-giả để ý.

HỒI THỨ BA MƯƠI MỐT

Cá lọt lưới trốn theo lạc-đảng
Cọp sa hầm dám cự chúng-nhơn

(Tiếp theo)

Nhưng đối thủ chỉ đánh bằng tay không dùng binh-khí và ám-khí, chỗ đấu chiến chỉ hai người sanh tử, không ai được bước vào vòng, nghĩa là hai đàng tự lực đánh nhau, không có một người nào tiếp cứu, may tôi đánh ngã Hầu-đại-ca tại trận, thời các ngài cho phép tôi tẩu thoát khỏi vây, nếu Hầu-đại-ca đánh ngã tôi đi, thời các ngài phân thây tôi khi đó, sự chết ấy ngậm cười chín suối, tôi phải cám ơn các ngài nữa kia, bằng tôi bị chết về tay đông người, thời tôi chết không nhắm mắt được.

Trần-hải-Ngao nghe nói phát ghét, bèn kêu Dương-yến-Nhi mà nói rằng: Tặc nhơn kia .... sự chết mầy bên tai, mầy còn phách lối chi vậy, tao biết mầy nói láo tồ, gan nào dám đối thủ với Hầu đại-ca.

Dương-yến-Nhi trợn mắt ngó Hải-Ngao mà đáp lại rằng: Tội bao thì thôi..... thân tôi đã đến nỗi nầy, ai nhục mạ làm sao cũng được, song tôi nói sao có vậy, thuở nay chẳng láo phách với ai, tôi vẫn biết Hầu đại-ca đúng bực anh-hùng, tôi đối thủ với Hầu-đại-ca phải chết, nhưng trước khi chưa chết, tôi muốn đánh vài miếng võ với Hầu-đại-ca chơi bời cừu-nhơn đối thủ với cừu-nhơn, dầu tôi chết cũng đành trong dạ. chúng-nhơn nghe Dương-yến-Nhi nói vậy, ngó mặt nhau làm thinh theo lời thỉnh cầu của Dương-yến-Nhi, không biết sao mà nói Tô-Nhị và Vu-đại-Minh cũng có lòng ái ngại nửa muốn cho nửa muốn không cho, hai ông đối với việc Dương-yến-Nhi thỉnh cầu (thỉnh cầu đối thủ với Hầu Thất) chưa biết sao giải quyết, bỗng thấy Hầu-Thất mặt đỏ như lửa trao cây gươm và roi đuổi cọp cho Triệu-phụng-Trân (vợ Hầu-Thất) nghĩa là chàng đứng đó tay không, chẳng cầm binh khí cái gì hết thảy, chàng ta xăn tay xăn chưn đã sẵn, chạy tới bên Dương-yến-Nhi mà nói rằng: Tốt lắm.... tốt lắm.... Dương-đại-ca thách tôi đối thủ, lẽ tất nhiên tôi phải vâng lời, nếu tôi không đối thủ với Dương-đại-ca, sợ người ta cười nhà họ Vu không biết nghề võ (Hầu-Thất là Dưỡng-tử Vu-đại-Minh), theo như lời Dương-đại-ca giao hẹn, tôi đánh võ tay không với Đại-ca chơi. Hầu-Thất nói dứt lời, lập thế đánh quờn đứng đó, Dương-yến-Nhi một chưn đi cà nhắc (què một chưn) nhưng chàng cũng lập thế đánh quờn sẵn rồi, hai đàng còn đứng ngó nhau, chưa ai tiến hành hạ thủ, phe đảng Hầu-Thất đứng xung quanh bốn phía để xem Hầu-Thất và Dương-yến-Nhi đối thủ hơn thua, bỗng nghe Hầu-Thất hé một tiếng vang tai rồi ngoắt tay Dương-yến-Nhi mà nói: tôi nhường Đại-ca hạ thủ trước, mau mau nhảy tới đây, Dương-yến-Nhi tự phụ tài giỏi của mình, lại thấy mặt cừu-nhơn ghét cay ghét đắng, chàng nghe Hầu-Thất kêu gọi làm vậy, chẳng thèm đáp lại một lời, cơn nóng giận lật đật xăn tay, nhảy tới thoi Hầu-Thất một cái bên mặt, Hầu-Thất né mình tránh khỏi, tiếp đánh quờn với Dương-yến-Nhi liền tay, người đánh miếng nầy người đánh miếng kia, hai đàng đối thủ với nhau kịch liệt, đánh qua đánh lại năm sáu mươi hiệp, chưa ai chịu thua ai, khen cho Dương yến Nhi một người tật nguyền (đui một con mắt què một chưn) cách đánh quờn cực kỳ lanh lẹ. Hầu-Thất không thắng nổi Dương yến-Nhi tức giận, coi bộ chàng hăng hái không cùng, chàng ta bèn đem miếng quờn đặc biệt của chàng, đối thủ với Dương-yến-Nhi một hiệp nữa, hiệp nầy đánh «tiền tam hậu tứ, tả ngũ hữu lục» làm cho Dương-yến-Nhi khó nổi cản đương. Hầu-Thất đánh riết nửa giờ đồng hồ, Dương-yến-Nhi bị thương trong mình nhiều chỗ, Dương-yến-Nhi biết thế cự địch Hầu-Thất không lại, thối lui chạy ra ngoài vòng. Hầu-Thất tiếp chạy theo liền, động một đá bên cẳng cà nhắc của Dương-yến-Nhi thiệt mạnh, Dương-yến-Nhi la trời một tiếng, té nhào xuống đất liền khi. Đơn-tam-Anh nhảy tới chỗ Dương-yến-Nhi nằm, đem công còng Dương-yến-Nhi lại, (thứ còng nầy làm theo kiểu tây, Đơn-tam-Anh lận còng trong lưng đã sẵn). Dương-yến-Nhi bị còng nằm đó, giống như cọp sa hầm, Triệu-phụng-Trân và Phụng-Anh xúm lại coi cử chỉ mặt Dương-yến-Nhi mà nói rằng: Đáng kiếp ... đáng kiếp...

(Mai tiếp).

NÊN LƯU Ý

Quí ông, quí bà muốn cho thân thể dạng nhẹ nhàn, tinh thần dặng tráng kiện, thì cứ chỉ qui cho bằng bỏ một ve « *Vạn-ứng Nhị-Thiên Dầu* » trong túi, khi lên xe, lúc đi đàng, đụng mùi thoa và ngửi, đã thông hơi thở, lại trừ dặng những bịnh bất kỳ. Nếu muốn vừa lòng thì lúc mua mà dùng, xin hãy xem cho kỹ, kẻo lầm thứ giả.

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG

47 -:- RUE DE CANTON -:- 47

CHOLON

Enterobyl

ĂNG-TÊ-RÔ-BI-LỜ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng uống 2 muỗng nhỏ (muỗng uống cà-phe) thuốc bột nhỏ pha vào nước lã.

Thiếu chất ở lá gan.......
Bịnh táo kết — Bịnh gầy mòn.
Bịnh ngoài da..........
Bịnh ở các xứ nóng.......

E. DEHAUSSY, là quan đốc-tơ khoa vật lý, Cử nhân khoa cách-trí. Nguyên làm đầu coi các công-việc thực hành ở đại học môn thuốc, số 56, Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÃNG BÀO CHẾ TÂY

Pharmacies MUS, SOLIRENE, BARBEROUSSE, SARREAU, FRANCO-ANNAMITE

VIN

TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh **TỬU** *của Lương-y* **RIF** chế ra

Thứ thuốc rượu này là một đại bổ gân cốt cũng là tráng kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khi lực suy giảm rồi thấy ngày xuân đã thôn mòn, kẻ uống rượu này vô, thì sắt đặng cứ lần thành động, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đàn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, kẻ uống rượu này vào thì mạnh mẽ lắm bởi, da mặt đỏ sáng, tinh thần tráng kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

Laboratoire Chimiothérapique, 2, Place du Théâtre Français, PARIS, et toutes Pharmacies.

A SAIGON : L. SARREAU, Pharmacie Normale, J. MUS, Pharmacie Centrale

BANQUE DE L'INDOCHINE

PRIVILEGIEE FONDEE EN 1875

Capital versé : 120.100.000 Francs
Réserves au 31-12-30 116.568.454 Frs.

SIÈGE SOCIAL
96, Bd Haussmann
PARIS

Adresse Télégraphique : **INDOCHINE**

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDOCHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKÉOU	CANTHO	NOUMEA
HONGKONG	HAIPHONG	PAPEETE
MONGTZÉ	HANOI	PONDICHERY
PÉKIN	THANH-HOA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENTSIN	NAMDINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUINHON	
	TOURANE	
	VINH	

Correspondants dans le monde entier

Traite toutes Opérations de Banque

SUCCURSALE DE SAIGON — QUAI DE BELGIQUE

Location de Coffres Forts

NÀY THUỐC CHỨ DANH

CHỮA BỆNH

ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bệnh đau lưng do thận sanh ra. Lại cũng là thuốc thần diệu nhất để chữa bệnh thấp bệnh-đau-ngang bắt lưng bệnh nhức xương bệnh sưng mắt cá, lại con kiến nước tiểu đục, hay vàng, lại nếu có chất vôi thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai càng dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bệnh sẽ khỏi hẳn, mà mình lại thấy cháng kiện, nhẹ nhàng để làm việc. Các bắp thịt sẽ bóng, huyết mạch không điều hay ngây ngất, mỗi năm nên sơi vài lần THUỐC VIÊN FOSTER

Một Hộp 8fr 50 **PILULES FOSTER** Hai Hộp 14fr 85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào chế tây và gửi mua tại nhà H. BINAC, Pharm., số 25 Phố Ferdinand, PARIS

CHỪNG NÀO ĐỨA TRẺ ĐÃ LỚN LÊN
MÀ SỮA KHÔNG ĐỦ CHO NÓ DÙNG
THÌ PHẢI CHO NÓ ĂN **BỘT SỮA**

NESTLE

HIỆU

CON-CHIM

là một thứ vật thực lành, bổ và dễ tiêu hóa

Hãng NESTLE số 35 đường Mac-Mahon có sách dạy nuôi dưỡng con nít bằng chữ quốc-ngữ của bác-sĩ Vidal, quí Bà quí Cô muốn dùng xin hỏi tại hãng sẽ gởi tặng.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, *đường Pellerin.* — **SAIGON**

Dây thép nói số **748** — Tên dây-thép : **CRÉDITANA**

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời ba phần trăm (3%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi vô sổ « TIẾT-KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời dặng bốn phần trăm (4%) mỗi năm. Sổ này để cho người tiện tặng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời năm phân trăm (5%) mỗi năm, nếu gởi một năm tròn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng dặng, nhưng mà tiền lời lãnh ba phần trăm (3%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới bữa rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh rả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Về cách thức cho vay, xin quí Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đồ bảo-chứng hiện tại đủ.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho quí đồng-bào biết rõ về công việc Nhà-băng hay là bán buôn

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Danh-dự Hội-trưởng*,
TRẦN TRINH-TRẠCH O. ✱ *Phó Danh-dự Hội-trưởng*,
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ✱ *Chánh Hội-trưởng, Bản Trị sự*.
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự*.
NGUYỄN-HỮU-ĐỘ, Docteur TRẦN NHU-LAN, J.-B. NGUYỄN-TRUNG-VINH, P. NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGÔ-TRUNG-TỊNH và VÕ-HÀ-TRI : *Quản-lý*.

Phán-định Tổng-lý : **P. LÊ-VĂN-GỒNG.**

Y-KHOA TẤN-SĨ

TRẦN-VĂN-ĐỐC

Chuyên trị bịnh con nít

91, Đường Verdun. — SAIGON

GIỜ COI MẠCH : Sớm mai : Từ 9 giờ tới 11 giờ
Buổi chiều : Từ 3 giờ tới 5 giờ

Cũng có đi chữa bịnh tại nhà nếu thân-chủ nào có đến rước.

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC BỘT

CỦA ÔNG TẤN-SĨ Y-KHOA

POUDRES DE COCK

Quí ông, quí bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngăn tức, sau khi ăn cơm rồi chăng? Quí ông, quí bà hay ụa chua xót, nhứt đầu chóng mặt, hay ngáp, ngủ gục, khi mới ăn rồi, lưỡi đóng trắng, hơi thở hôi thúi, thui miệng, sình bụng không?

Quí ông, quí bà ăn uống không tiêu, bắt bợn dạ, buồn mửa, khi thì tháo dạ khi thì bón không? ở đau mỏ-ác đau bụng, có mỏi mệt nhọc, thở hào hển, ban đêm tức tưởi, chiêm bao ngủ không được chăng? Phải nhớ trong trí rằng: *thuốc bột* ***Poudres de Cock*** làm cho quí ông, quí bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho quí ông quí bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc bột *POUDRES DE COCK* làm cho tì vị bươn lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, vật thực nào nó tiêu hóa cũng dễ, ngủ tang lục phủ tim, đầu, óc, gan, thận, phế phủ được thông đồng, tinh thần tráng kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Quí ông, quí bà ai ai cũng đau tì vị, vậy thì uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó dễ mà trị bịnh ấy.

Đòi thuốc bột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *JEUMONT*, tỉnh Nord.